

Vteřina spánku

Pokaždé, když jedu nebo přecházím přes přejezd vlaku, mám trošku obavy. Je to tím, že jsem jednou viděl srážku vlaku s autem.

Jeli jsme s tatškou a s bratrem ze závodů. Všichni tři jsme byli unavení a já jsem v autě pospával. Najednou tatka hrozitánsky zakřičel – úplně strašně! Později mi řekl, že si to ani neuvědomil, ale že možná chtěl toho řidiče auta, který mířil pod vlak, nějak varovat.

Pán v dodávce, která rozváží zeleninu, jel na přejezd, který neměl závory (bohužel) a jen blikalo světlo a bimbalo. Později jsme se dozvěděli, že řidič byl velice unavený a za volantem na chvíli usnul.

Vlak se zrovna řítí přes přejezd. Strojvedoucí nestihl zareagovat, protože vlak není schopný zastavit na místě a vlak s autem sestřetli. Byla to obrovská rána a já na to koukal a připadal jsem si jako ve filmu. Byla to však skutečnost.

Najednou všechno utichlo. Ale během chvíle začali z vlaku vybíhat lidé, kteří byli vyděšení a někteří brečeli. Nevím kdo zavolal 112, ale když volal tatka, tak už mu řekli, že o nehodě ví. Že vyjíždí sanitky i hasiči na pomoc. Do 10 minut byli první záchranáři na místě. Mi se to zdálo jako velice dlouhá doba. Pán v dodávce se vůbec nehýbal. Myslel jsem si, že je mrtvý...

Hasiči ho začali vyprošťovat a pana řidiče odvezla sanitka do nemocnice. Ulevilo se mi. Bylo tím pádem jasné, že žije i když je v kritickém stavu. Naštěstí přežil. Ve vlaku byli dva lidé v kritickém, stavu jedna žena bohužel zemřela a dvacet lidí bylo s těžkým poraněním. Tyto informace jsme se dozvěděli ze zpráv.

Vždy, když jsem na tomto místě, mám špatný pocit, protože vím, co se může během chvíle stát.

Adam Peterek